

meget snart maatte komme til at forhøje Bederlaget for Fuldmægtigene udover de 400 Rd. Der har allerede i de senere Aar ligget et Tryk paa Udvalget, for at det skulde gaa videre og indrømme Mere, men Udvalget har hidtil modstaaet, og jeg haaber, at det, naar det ikke kommer anden Foranledning til som denne eller andre, ogsaa fremdeles vil stræbe at holde Lønnen nede paa de 400 Rd.; men dersom man vil gaa ind paa Forslag som det under Nr. 13 a — og jeg tilstaa, at det forekommer mig, som om det Samme til dels ogsaa vil gjælde om Forslaget under Nr. 13 b — er det klart for mig, at man vil komme til at give yderligere Kontorholdsbederlag. Hvilken Betydning dette imidlertid vil have, vil man let indse, idet det nemlig, naar det skal gives et Par Hundrede Rigsdaler mere til en Fuldmægtig, naar samtlige Embeder ere gaaede over til at lønnes med faste Lønninger, vil blive en Udgift af c. 40,000 Rd. om Aaret. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt af det ærede Thing at vedtage et Forslag, som kan føre dertil, idet det jo, som den ærede sidste Taler oplyste, er overladt til Kreditorerne, om de overhovedet ville lade Skifteforvalteren forestaa disse Forretninger, eller de selv ville overtage dem. For saa vidt Kreditorerne selv ønske at udføre disse Forretninger, vil der ikke blive Tale om Anvendelse af den omhandlede Bestemmelse; men for saa vidt Kreditorerne forlange af vedkommende Embedsmand, at han skal besørge disse Forretninger, forekommer det mig, at det ogsaa af den Grund, jeg har nævnt — foruden maatte af andre Grunde — vilde være meget betænkeligt at betage ham Retten til at lade slige Forretninger udføre ved sin Fuldmægtig. Der er maatte Nindre, som taler imod Forslaget under Nr. 13 b, men jeg er dog enig med den ærede sidste Taler i, at det, naar man overhovedet forlanger, at Skifteforvalteren skal besørge disse Forretninger, er noget besynderligt at sige, at han, som altsaa, mener jeg, maa have Ansvar for Udførelsen af disse Forretninger, ikke selv skal kunne betro Inkassatorerne, til hvem han vil, hvormod han af Kreditorerne skal lade sig udnævne en Inkassator, for hvem han da

altsaa heller ikke vilde kunne staa til Ansvar. Nægtet der saaledes er Nindre, som taler imod Forslaget under Nr. 13 b, mener jeg derfor, det dog vil være rigtigst ogsaa at forstaae dette Forslag. Det er en Selvfølge, at jeg ikke mener, at man paa nogen Maade skal tilfidebette Hensynet til Kreditorernes Dærv, men da det hele Spørgsmaal kun bliver praktisk, naar Kreditorerne selv bestemme, at Skifteforvalteren skal overtage Forretningernes Udførelse, finder jeg paa den anden Side, at Hensynet til Statskassen er saa vigtigt, at man ikke her bør vedtage Noget, som vilde kunne føre til en ganske bethyellig Forøget Udgift for den.

**Sager:** Jeg kan i den omhandlede Henseende ganske slutte mig til det, som de to ærede foregaaende Talere have anført, men jeg maa dog tilføje nogle Bemærkninger med Hensyn til det, som blev anført af det ærede Medlem for Wro (Steenstrup). Usikkerheden er ingenlunde og kan ikke blive saa stor, som han har skildret den. Der er nemlig tre forskellige Inkassationer, som kunne finde Sted i et saavidt Bo. Hovedinkassationen er meget ofte Inkassationen ved Auktionerne, men i saa Henseende kan der i Regelen aldrig finde nogen Usikkerhed Sted, thi den, hvem denne Inkassation overdrages, maa være til det hele Auktionsbeløb, og dersom der er nogen Tvivl om Vedkommendes Bederhæftighed, vil der blive forlangt Kaution. Inkassator er ved Auktionsbestemmelserne bunden til ikke at give længere Kredit end 6 Uger, og efter disse 6 Ugers Forløb maa han i Løbet af de næste 14 Dage indbetale hele Auktionsbeløbet. I mange Tilfælde har han ikke saadant Ind, hvad han skulde have af dem, der have kjøbt ved Auktionen, men han maa alligevel indbetale. Den anden Inkassation er den, der kan finde Sted ved Salg af faste Eiendomme. Deslige Indbetalinger skulle ske direkte til Skifteforvalteren, og der er ikke for ham nogen som helst Berettigelse til at gjøre sig selv eller nogen Anden en Indtægt i denne Henseende; saaledes finder det i det Mindste Sted omkring i Landjurisdiktionerne. Den tredje Slags Inkassation, der som oftest ved Opbudsover er meget ubetydelig,